# אגרות הראי"ה - כרך ד' - אגרת אשיז

## תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** (ניסן תרפ"ה) - ירושלים

**נמען:** מכתב גלוי לאורחים החדשים (פסח תרפ"ה)

ברכה לאורחים שבאו לדרוש בשלום ציון: שיתאכסנו רק באכסניות כשרות, בפרט בפסח, ושיספרו בארצותיהם את מה שראו. זה רק 'ניצוץ אור קל', לקראת הגאולה השלמה. ויש לדעת שאסור עדיין 'איסור חמור מאד' להיכנס להר הבית.

### עיקרי הדברים

- ברכה לאורחים.
- אכסניות כשרות.
- ניצוץ של גאולה.
- איסור כניסה להר הבית.

### נוסח האגרת

מכתב גלוי להאורחים החדשים [ניסן תרפ"ה[1]] אורחינו החביבים,

אחים, באתם לדרש את שלום ציון. אשרכם, על אדמת הקודש הנכם עומדים, הררי יהודה וירושלים, הכרמל והשרון, בכל הדרם ששים ושמחים בכם, שמחת אם בבניה אשר באו ממרחקים. בטוח אני, בזיו הנשמה הטהורה, מלאה שאיפת קודש, לתחיית עמנו וארצנו השורה בלבבכם, אשר היא קראה אליכם ממרחק, באו ושישו משוש, עם צמיחת קרן הישועה, עם הנצוצות הראשונים של זהרי שמש הכבוד וההדר אשר לישראל בארצו. שזאת הנשמה בעצמה גם כן תעיר את רוחכם להיות ספוגי רוח קודש, וקדושים יהיו חייכם גם וביותר על אדמת הקודש, וקודש יהיו לכם הימים הנעלים שהנכם עטופים הוד האצילות של ארץ חמדה, ושל עיר עז לנו ירושלים, מכון בית חיינו לנצח. בטוח אני שתדעו כולכם להתאכסן רק באכסניאות של אחינו, הכשרות במלא מובנן, בכל ימי היותכם עמנו, וביחוד בימי החג הקדוש, חג הפסח, זמן חרותנו, ככל גדולתנו ותפארתנו. ורשמי הקודש הללו, ישאירו בכם ברכת עולמים, גם בשובכם לבתיכם ולארצות פזוריכם, תדעו לזכור את ציון ואת מקראיה, תדעו לספר בחדות לב וברב ענין, את כל חזון הקודש אשר חזיתם, בעלותכם לראות פאר ארצכם החמודה וחבל נחלתכם סלה. בהתנערה לתחיה יחד עם בניה תתגעגעו תמיד לשוב אל בית חיינו, ותצוו את בניכם לדורותיכם לשום מגמת פניהם קדימה, להיות נוהרים אל ד' ואל טובו, אל ארץ חמדתו.

וזכר תזכרו, כי רק ניצוץ אור קל, מתוך ערפלי חושך, אשר האיר צור ישראל עלינו בחסדו, הוא הוא אשר הופיע עליכם בנהרה זו, ונפשכם חכמה, לצאת מתוך אפלת הגלות, ולצפות לאותו אור העולם הגדול, אשר יופיע עלינו באור ד', בישועה השלמה בבנין בית קדשנו, בקיבוץ כל גלויותינו, בביאת גואל צדק משיח צדקנו אשר אור ד' עליו יזרח, והלכו גויים לאורו. ויראת הקודש הרוממה תהיה נגד פניכם, יחד עם רוממות הגיל. ותדעו, כי מקום בית מקדשנו, קודש הוא, ואסור לנו עדיין, איסור חמור מאד, להכנס להר הבית למקום המקדש, בזמן הזה, עד אשר ירחם ד' עמו, ונזכה לבנין שלם בנוי כמו רמים ונעלה להר ד' בקדושה

---

1 תרפ"ה - השנה תרפ"ה (1924/1925)

ובטהרת הקודש כתורה וכמצוה. ונאכל שם כולנו יחד כל ישראל חברים מן הזבחים ומן הפסחים ששים ושמחים בבנין שלם במהרה בימינו אמן, פרס הפסח, התרפ"ה[2], ירושלים.

אחיכם ועבדכם הנאמן

**אברהם יצחק הכהן קוק**

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳

2 התרפ"ה - השנה תרפ"ה (1924/1925)